

ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ο ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΡΟΛΙΝΑΣ

Η νικαδαίη της Λόλας Χόργουοντ από το δικαστήριο του Ρέλιγκ. Η ιστορία ενός απλείου χωρικού που έγινε διάσημος δικαστής του Νέου Κέσμου. Ο γάμος του Τζών Χόργουοντ με την κόρη του εισαγγελέως Χάρρυ Τζάφερσον. Ένα εκπληκτικό κορίτσι. Ο έγκληματικός φίλος του. Η δράση μίας συμμορίας πλαστογράφων. Πώς γλύτωσε από τα κάτεργα ένας αδελφός. Το μαρτύριο ενός τιμίου δικαστού κι' ενός καλού πατέρα, κτλ.

ΕΛΕΥΤΑΙΑ, η πολιτεία της Βορείου Καρολίνας αποσχολήσε τις εφημερίδες του Νέου Κόσμου με μία έγκληματική υπόθεση τόσο παράδοξη, ώστε πρέπει να σάς τη διηγηθούμε. Φαντασθήτε ότι ο καλύτερος δικαστής της Καρολίνας, ο Τζών Χόργουοντ, προτίμησε να καταδικάσει σά πέντε χρόνια φυλακής την κόρη του και τη συντροφιά της, παρά να στείλει στα κάτεργα έναν αδελφό.

"Επειτα παρατηρήθηκε από τη θέσι του κι' αποσύρθηκε στην έξοχική βίλλα του.

"Ίδου πώς ακριβώς άφηγούνται αυτή την ιστορία τα «Εσπερινά Νέα» της Καρολίνας :

"Αρχίζουν πρώτα μ' ένα βιογραφικό σημείωμα του Τζών Χόργουοντ, τον οποίο παρουσιάζουν ως υπόδειγμα αδέκαστου κριτού. "Ο μίσητος Χόργουοντ ήταν ο τρίτος γιούς ενός ήπιου κτηματία, του Τόνσου Χόργουοντ και ως τα είκοσι χρόνια του εργαζόταν σκληρά στο αγρόκτημα του πατέρα του για να μπορέσει να βοηθήσει την οικογένειά του.

"Όταν ο γέρος Χόργουοντ έκλεισε τα μάτια, η λιγη περιουσία του μοιράστηκε σε τρία μερίδια κι' ο καθέσι από τ' αβέρια του Τζών τράβηξε το δρόμο του. "Ο πρώτος έγινε έπιστάτης ε- νός πλουσίου της περιοχής ο δεύτερος παντρεύθηκε κι' ο τρίτος, ο σημερινός δικαστής της Καρολίνας, προτίμησε να μείνει στ' αγρόκτημα και να προσπαθήσει να ζήσει με τα λίγα εισοδήματα των κτημάτων του. Γι' αυτόν η ζωή τώρα είχε γίνει ακόμη πιο σκληρή κι' έρχόταν μέρες που ήταν τόσο κουρασμένος, ώστε βυθιζόταν σ' ένα τρομαχτικό λήθαργο. Είχε όμως δυνατή θέληση κι' έτσι κατόρθωσε να μορφωθεί μόνος του σιγά-σιγά και ν' αποκτήσει ένα σωρό έπιστημονικές γνώσεις. "Ετσι πέρασαν δυο χρόνια. Κι' ο Τζών Χόργουοντ θα εξακολουθούσε ίσως να είναι ένας καλοκάγαθος αγρότης, αν δεν τύχαινε μία μέρα να περάσει από εκεί ένας καθηγητής του Πανεπιστημίου του Ρέλιγκ, ο δόκτωρ Χόσβαρτ Κέλυ.

"Ο Χόργουοντ τον περιποιήθηκε με μεγάλη ευγένεια, συζήτησε μαζί του κι' έπειτ' από λίγο του εξεμολογήθηκε τον κρυφό πόθο του, ότι ήθελε να σπουδάσει και να γίνει ένας καλός δικηγόρος.

"Ο δόκτωρ Κέλυ στην άοχη νόμισε ότι ο Χόργουοντ ήταν κανένας φαντασιόπληκτος χωριάτης, ο οποίος, μὴν έχοντας να κάνει τίποτε καλύτερο, ώνειρευόταν δόξες και τιμές και δεν κινούσε τη βούλειά του. "Όταν όμως συζήτησε μαζί του, είδε ότι είχε μπροστά του έναν μορφωμένο άνθρωπο, ο οποίος βασιζόταν από τη σκέψη να κάνει κάτι στη ζωή του. Κι' αυτό του κίνησε τόσο το ενδιαφέρον, ώστε αποκάλυψε στον Χόργουοντ πούος ήταν και του δήλωσε ότι ήταν πρόθυμος να τον βοηθήσει. "Ο άπλοικός νέος ευχαρίστησε θερμά τον ανέλιπτο προπάτη του κι' άκολουθώντας τη συμβουλή του, νοίκιασε ι' αγρόκτημα του κι' ύστερ' από λίγο καιρός, πήγε και τον βρήκε στο Ρέλιγκ. "Ο δόκτωρ Κέλυ από κείνη τη στιγμή έγινε ο μεγάλος δάσκαλός του. Με τις γνώσεις που είχε κατόρθωσε να τον γράψει σ' ένα κολλέγιο κι' όταν από εκεί, πήρε το δίπλωμά του, τον βόηθησε να δώσει εξετάσεις στο Πανεπιστήμιο και να έγγραφη.

"Ο Τζών Χόργουοντ άκουσε τυφλά τον δόκτορα Κέλυ. Τόση δέ ήταν η άφοροσίσι του προς αυτόν, ώστε πήγαινε στο γραφείο του, καθέταν κοντά του και τον βοηθούσε στις μελέτες του. Ποτέ δεν έπεθύμησε σάν νέος μία περιπέτεια. Και ποτέ δεν σκέφτηκε ότι ύπρηχε κι' άλλη ζωή, εκτός από τη ζωή της σπουδής και της έπιστήμης.

"Ο Άμερικανός καθηγητής τον καμάρωνε και τον χαίροταν. Κι' όταν άργα τη νύχτα έφευγαν κι' οι δυο από το γραφείο του, ο δόκτωρ τον χτυπούσε φιλικά στον ώμο και του έλεγε :

"Έννοια σου, Τζών. Θα δής μία μέρα πόσο όμορφη θα γίνει κι' η ζωή για σένα. Μά όσο κι' αν αλλάξής, όσο και να μεγαλώσης, ποτέ να μη ξεχάσης αυτά τα λόγια μου : Μη κάνης ποτέ κακό σε κανέναν. Μὴν ύποστηρίζης τ' άδικό, έστο και για να σώσης τον έαυτό σου! Κι' άφου θα γίνει ένας μεγάλος δικηγόρος, φρόντισε να μη καταδικάσης έναν αδελφό ως ένοχος. Αύτη η πράξι είναι το χειρότερο κακούργημα."

"Ο Τζών Χόργουοντ, πράγματι, καθώς θα δοίμε πιο κάτω, άκολούθησε πιστά αυτή τη συμβουλή του δόκτορος. Από εκείνο τον καιρό πέρασαν δεκαπέντε χρόνια. Το άπλοικό χωριάτοπουλο της Καρολίνας είχε γίνει τώρα ένας διάσημος δικαστής. "Όλα τα σαλόνια κι' όλες η άριστοκρατικές λέσχες τόν δεχόντουσαν μ' ευχαρίστησι κι' ο καλός κόσμος μιλούσε με θαυμασμό για τον άξιο μαθητή του σοφού Χόσβαρτ Κέλυ. Δεν άγνησαν φυσικά να του προτείνουν έναν καλό γάμο. "Ο Χόργουοντ έγινε μ' αυτόν συγγενής του γνωστού εισαγγελέως Χάρρυ Τζάφερσον και πήρε μία πολύ όμορφη γυναίκα που τόν λάτρευε. "Όλοι τόν θεωρούσαν λοιπόν ευτυχιώμενο και τόν μακάριζαν.

"Άλλά κι' ο ίδιος ήταν βέβαιος ότι οι κόποι του δεν είχαν πάει χαμένοι, άφου είχε κατορθώσει στην ζωή του να γίνει κάτι και να εκπληρώσει το μοιαιικό πόθο του.

"Απ' αυτή την έννοσι δεν άργησε φυσικά να γεννηθή ένα χαριτωμένο κοριτσάκι, η Λόλα Χόργουοντ. Σπάνια παιδι άνατράφηκε με τόσες φροντίδες και με τόση προσοχή, όσο η Λόλα. "Ο πατέρας της, καταλαβαίνοντας πόσο σπουδαίο ρόλο παίζει στη ζωή του ανθρώπου η μόρφωση του, θέλησε να κάνει τη Λόλα να πραγματικά σοφό κορίτσι, άφου είχε κληρονομήσει την έξυπνάδα του και την έπιμονή του.

Και πράγματι, η Λόλα Χόργουοντ σε ήλικία έκοσι δυο χρόνων, είχε πάσει το δίπλωμά της κι' είχε γίνει μία από τις καλύτερες χημικούς της Καρολίνας. "Ήξερε ακόμη τρεις γλώσσες κι' ήταν πρωταθλήτρια του τένις. "Ήταν κι' αυτή ένα κορίτσι—φανώμενο και, με την άλληθια, δλ' οι Άμερικανοί ήταν ξετρελλαμένοι μαζί της. "Ο Τζών Χόργουοντ, άνώτερος δικαστικός πειά μ' άσπρα μαλλιά, την θαμάζεε και την αγαπούσε.

Μά η άγάπη για την κόρη του δεν του είχε αλλάξει τον τίμιο χαρακτήρα του. Ένω άν ήταν άλλος στη θέσι του θα είχε γίνει εκατομμυριούχος, ο Χόργουοντ εξακολουθούσε ν' αρχιτάι μετά από λίγα χρόνια την ύναξιά του. Αισθανόταν πειά ότι ήταν καιρός ν' αποτραθηχτή από τον κόσμο και ν' άφοσιωθή στην μελέτη. Είχε κάνει το καθήκον του και είχε άκολουθήσει πιστά τις συμβουλές του άληγομόνητου προπάτη του. Μά φαινόται ότι τώρα στο τέλος η μοίρα του είχε ζηλέψει την ευτυχία του και θέλησε να τόν καταστρέψη. "Η μονάκριθη κόρη του η Λόλα σε μία έκδρομή έκανε τη γνωριμία ενός όμορφου και κομψού νέου, ο οποίος της άρεσε τόσο πολύ, ώστε δεν άργησε ύστερ' από λίγο να τόν άγαπήσει. Μάταια η φίλες της προσπάθησαν να την πείσουν ότι όχι μόνο δεν ήταν της τάξείς της, αλλά κι' ότι γι' αυτόν διηγούντο ένα σωρό ύποπτα πράγματα. "Η Λόλα τούς δήλωσε ότι δλ' αυτά ήταν άνοησίες κι' ότι έφ' όσον τόν αγαπούσε θα τόν παντρευόταν.

"Ο φίλος της, ένας κάποιος Τζάκ Σόμελ, κατόρθωσε με τους τρόπους του να την ξετρελλάνη και να την κάνει να τον άκούη τυφλά. Τότε είχε την τόλμη να της προτείνη το έγκληματικό σκεδίο του, έξερώντας ότι η Λόλα ήταν περιήμη χημικός.

—Θά οργανώσουμε, της είπε, μία μυστική συντροφιά από δέκα έμπιστα πρόσωπα. Με τη βοήθεια αυτών των ανθρώπων να

(Η συνέχεια εις την σελίδα 655)

Ο δικαστής Τζών Χόργουοντ και η κυρία του

(Συνέχεια έκ της σελίδος 652)

της επιστήμης σου, θά γίνουμε πλούσιοι. Έτσι θά μπορούσαμε μιά μέρα νά τό σκάσουμε γιά τήν Εύρώπη καί νά ζήσουμε εὐτυχισμένα. Θέλω όμως νά ἔχης ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη σέ μέναν καί νά κρατάς μυστικά τὰ σχέδιά μας.

Ἡ Λόλα Χόργουοντ, τυφλωμένη ἀπό τήν ἀγάπη της, δέν ἔφευγε καμιά ἀντίρρηση καί δέχθηκε ν' ἀκολουθήσει πιστά τίς συμβουλές τοῦ Σομιέλ. Καί πράγματι, μετά λίγο καιρό, ἡ Τράπεζα τῆς Καρολίνας ἀναστατώθηκε. Οἱ ὑπάλληλοί της εἶχαν ἐξακριβώσει ὅτι ἕνα πλήθος πλαστών τσέκ εἶχαν ἐξαργυρωθῆ ἀπό ἕναν ἐπιτήδειο κι' αὐτοὺς ἀλλοίωτο. Μάταια προσπάθησαν νά τόν ἀναγνωρίσουν. Ἐπί πολλές χιλιάδες δολλαρίων εἶχαν κλαπῆ ἀπό τίς διάφορες Τράπεζες κι' ὁ ἀστυνομία τῆς εἶχε χάσει, μὴ ξέροντας ποῦ νά κατευθύνῃ τίς ἐνέργειές της. Ἐπί ἕνα χρόνο ἡ πολιτεία τῆς Καρολίνας ἐτρομοκρατεῖτο ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴν σφεῖρα τῶν πλαστογράφων κι' οἱ κοίτικοί της μὲ διαμαρτυρίες ζητοῦσαν νά συλληφθῆ με κάθε τρόπο ὁ μυστηριώδης κακοποιός.

Τέλος οἱ ἀστυνομικοὶ κατάρθρωσαν νά συλλάβου: κάποιον Μώρις Ἀριέλ, τὴν ὥρα ποῦ πῆγαινε νά ἐξαργυρώσῃ ἕνα πλαστό τσέκ πενήντα δολλαρίων. Σ' αὐτὸν φυσικά ἀπέδωσαν κι' ὅλες τίς ἄλλες πλαστογραφίες καί τὸν ἔκλεισαν στὴ φυλακὴ. Ὁλ' ἡ Καρολίνα ἀρχισε νά συνέρχεται ἀπὸ τὸ φόβο της κι' ὁ Μώρις Ἀριέλ εἶχε γίνε τὸ ἀντικείμενο τῶν συζητήσεων. Ὅλοι τους ἦταν βέβαια ὅτι ὁ δικαστὴς Τζῶν Χόργουοντ θά τιμωροῦσε αὐστηρὰ αὐτὸν τὸν ἐπιτήδειο ἐγκληματία. Κι' αὐτὸς ἀκόμη ὁ δικαστὴς δέν μπόρεσε νά μὴ τ' ἀναφέρῃ τὸν σπῆτι του καί νά σχολιάσῃ μὲ τοὺς δικούς του τὴν ἐπιτυχία τῶν ἀστυνομικῶν. Ξαφνικά όμως εἶδε τὴ Λόλα νά ξεσπᾷ σ' ἠχηρὰ γέλια καί νά τοῦ λέῃ μ' ἐιρωνεία:

—Ναί, βέβαια, οἱ ἀστυνομικοὶ μας εἶνε σουδαῖοι ἀνόητοι!

Ὁ Χόργουοντ κέρωσε σάν πεθαμμένος ἀπὸ τὸ φόβο του. Ἡ μακροχρόνιος δικαστικὴ πείρα του τὸν ἔκανε νά μαντεύσῃ ὅτι ἡ Λόλα κάτ' ἤξερε ἀπ' αὐτὴ τὴν ἱστορία. Πιγνώντας λοιπὸν κάθε πατρικὸ αἰσθημα, τὴν ἴδια κιόλας ὥρα τὴν ὑπέθαλε σὲ μιά μαρτυρικὴ ἐξέταση καί κατάφερε ν' ἀποκαλύψῃ ὅλες τίς ἐγκληματικὰς πράξεις της.

Αὐτὴ μὲ τὸ φίλδ της καί τοὺς δέκα συνενόχους της εἶχαν λεηλατήσει τίς Τράπεζες μὲ τὰ πλαστά τσέκ. Ὁ Τζῶν Χόργουοντ ἔτρεμε ἀπὸ τὴ λύσσα καί τὴ φρίκη του. Ἐνοιαζε τὸ μυαλό του νά ποινά μῆσα στὸ κεφάλι του καί πῆγαινε νά τρελλαθῆ. Ἄ! Αὐτὴ ἡ δοκιμασία ἦταν ἀνώτερη τῶν δυνάμεών του. Δέν μποροῦσε νά παραδώσῃ τὴν ἀγαπημένην κόρη του στὴ δικαιοσύνη. Ὁχι, ἡ τιμωρία θά ἦταν πολὺ σκληρὴ.

Μά οἱ διαταγῶν τοῦ δέν κράτησαν πολὺ. Μὲ νευρικές χειρονομίες κάλεσε στὸ τηλέφωνο τὸ διευθυντὴ τῆς ἀστυνομίας, τοῦ ἀπεκάλυψε ὅσα εἶχε ἐξακριβώσει κι' ἔπειτα πῆγε καί κλειστήκε σὲ πρᾶφ' του. Δέν βγήκε δὲ ἀπὸ ἐκεῖ, παρὰ μόνον γιὰ νά πάῃ στὸ δικαστήριο καί νά προσεδρεύσῃ στὴ δίκη ποῦ δικαστὴς ἦτο ἡ κόρη του, κι' οἱ συνενοχοὶ της. Ἡ ἀπόφαι ποῦ ἐξεδώκε ἦταν καταδικαστικὴ. Ἡ Λόλα Χόργουοντ, σύμφωνα μὲ τὸ νόμο, κλείσθηκε γιὰ πέντε χρόνια στὶς γυναικεῖες φυλακὲς τῆς Καρολίνας. Ὅσο γιὰ τοὺς συντρόφους της, αὐτοὶ καταδικάστηκαν σὲ δέκα χρόνια καταναγκαστικὰ ἔργα, γιὰτὶ ἀπεδείχθη ὅτι αὐτοὶ εἶχαν παρασύρει τὴν κόρη τοῦ Τζῶν Χόργουοντ στὶς ὑποπτες δουλειές τους.

Μά ὁ Τζῶν Χόργουοντ εἶνε ἀπαρηγόρητος γι' αὐτὸ τὸ ἄγριο χτύπημα τῆς μοίρας ποῦ τοῦ ἐπέφυλασε στὰ γεράματά του. Δὲν τοῦ κόνουν καμμιὰ ἐντόπιση τὰ συχαρητήρια τηλεγραφήματα τῶν συναδέλφων του, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον. Ὅστε οἱ ἔπαινοι τῶν ἐφημερίδων. Ἡ καρδιά του ἔχει πειὰ νεκρωθῆ. Κι' εἶνε ἡ μόνη φορὰ ποῦ καταλάβε τὰ λόγια τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ὅτι ἡ δικαιοσύνη εἶνε ἡ πιὸ ἀμείλικτη θεὰ, ποῦ δέν λογαριάζει ὅστε οἰκογένεια, ὅστε συγγενικοὺς δεσμούς, ὅστε τίποτε, ἀλλὰ τιμωρεῖ μὲ τὴν ἴδια ἀδυσφορία τὸν ἐγκληματία. Μ' αὐτὴ ἡ πικρὴ ἀλήθεια τοῦ στοίχησε πολὺ ἀκριβὰ. Ὁ Τζῶν Χόργουοντ ἔχασε πειὰ τὴν κόρη του κι' ὅλη τὴν ἐμπιστοσύνη ποῦ εἶχε στὴν ὑπόλοιπὴ ζωὴ του. Καί καταριέται τὴν ὥρα ποῦ ἐγκατέλειπε τὸ μικρὸ ἀγρόκτημά του γιὰ νά γίνῃ ἕνας μεγάλος δικαστὴς καί τέλος ἕνας γέρος δυστυχισμένος.

ΤΖΑΚ ΣΚΡΗΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 616)

μεταφερθῆ ἐκεῖ πέρα ἀνίσθητη ἀπὸ τὴ θραύση κι' ὅτι οἱ γι-ατροὶ εἶχαν προσπαθῆσι νά τὴ σώσουν, μὰ δέν τὸ κατάφεραν.

Πέθανε στὰ χέρια τοῦ καθηγητοῦ Τζῶρτζ Κάμπτεν, ζητώντας ἐπίμονα τὸν Μώρις Νόρτεν. Αὐτὸ τὸν ἔκανε ν' ἀπορήσῃ. Δέν χωροῦσε τὸ μυαλό του ὅτι μιά χωρὸστρία μποροῦσε νά πεθάνῃ ἀπὸ τὴ σαμπάνια! Χωρὶς νά πῆ τίποτε σὲ κανένα, ἄρχισε νά ἐνεργῇ μυστικὰ ἀνακρίσεις καί τέλος ἐξακριβώσε ὅτι ἡ Νόρα Λινκὰ εἶχε πεθάνει ἀπὸ μιά λαθρασιμένη ἔνδει· ποῦ τὴν εἶχε κάνει στὴν καρδιά ὁ Κάμπτεν, ὁ ὁποῖος φημιζόταν γιὰ τὴν ἀφηρημάδα του! Ἐπειτα ἔβιασε, ὅτι ὁ ἴδιος εἶχε διατάξει νά τὴν μεταφέρουν στὸ ἱατροδικαστικὸ ἐργαστήριο καί νά κρατήσουν μυστικὸ τ' ὄνομά της, φοβούμενος τὸ σκάνδαλο καί τὴν ἀστυνομία. Ὁ σκοπὸς του δὲ ἦταν μὲ τὴν πρόφαισι δῆθεν τῆς βαλσασιώσεως τῆς καρδιάς της νά τὴν πάρῃ καί νά τὴν ἐξαφανίσῃ κι' ἔτσι νά μὴν ὑπάρχῃ κανένα ἴχνος τοῦ ἐγκλήματός του.

Αὐτὲς ἡ ἀποκαλύψεις ἔκαναν τὸν Μώρις Νόρτεν νά τρελλαθῆ ἀπὸ τὴν ἀπελασία του καί τὸ θυμό του καί, μὴ ξέροντας τί κάνει, ἐκδικήθηκε μὲ τὸ σκληρὸ τρόπο ποῦ ἀναφέραμε τὸν ἐγκληματικὸ ἱατροδικαστὴ.

Κι' ἔτσι γράφηκε ὁ ἐπιλογος τῆς ἱστορίας ἐνὸς τρυφεροῦ ἔργατος, ποῦ ἄρχισε σ' ἕνα ἀριστοκρατικὸ κέντρο, γιὰ νά καταλήξῃ στὸ ἄγριο δράμα τοῦ ἱατροδικαστικοῦ ἐργαστηρίου.

ΤΣΑΡΛΥ ΓΚΡΑΙΝ

Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΡΑΖΠΟΥΤΙΝ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΟΤΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΗΤΑ .. ΑΓΙΟΣ..

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 649)

σια νά ἐργαστῶ στὸ ἱπποδρόμιο, σ' ἕνα νοῦμερο δικῆς μου ἐμπνεύσεως, ποῦ σημειώσε μεγάλη ἐπιτυχία...

»Σιγά-σιγά, προσπαθῶ νά ἐξανδημιουργήσω τὴ ζωὴ μου.

»Μοναδικὴ ἐπιθυμία μου εἶνε νά ξεπλύνω τὴν ντροπὴ ποῦ θαρραίνει σήμερα τὴ μνήμη τοῦ πατέρα μου. Ὡ! πρέπει νά ἐξέρετε ὅτι ὁ μακαρίτης δὲν ὑπῆρξε ποτὲ θάνασιος καί ἀκόλαστος, ἔ-πως θέλουν νά τὸν ἐμφανίσουν μερικοὶ ἀνόητοι συγγραφεῖς καί σκινοβῆται τοῦ κινηματογράφου. Τὸν πατέρα μου τὸν σκότωσαν, ἔχι ἐπειδὴ κατέστρεψε τὴ Ρωσία, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸν ζήλευσαν γιὰ τὴν ἰσχύ καί τὴν ἐπιρροή ποῦ εἶχε ἀποκτήσει...

»Φαντάζεστε τώρα πόσο ὑπόφερο θλιπόμενος τὸν πατέρα μου τόσο παραγνωρισμένο, ἐνῶ εἶμαι σὲ θέση νά ζέρω πολὺ καλά, ὅτι στὴν πραγματικότητα ἦταν ἅγιος ἄνθρωπος!...

»Μοῦ εἶπαν, ὅτι ὁ πρίγκηψ Γουισούοφφ πρόκειται νάρθῃ στὸ Παρίσι. Ἄ! ὅταν δῶ μπροστά μου τὸ δολοφόνο τοῦ πατέρα μου θά τὸν κάνω νά μετανοήσῃ πικρὰ γιὰ τὸ ἀπάνθρωπο ἐγκλήματ' του...»

»Ὁμολογῶ, ὅτι τὰ μάτια τῆς Μαρίας Γρηγορόνας πετούσανε λάμψεις τόσο ἄγριες, ἐνῶ ἔλεγε μὲ θρασηνὴ φωνὴ τὰ λόγια αὐτά, ὥστε ἐνοιασο διστατὲς ἀνατριχίλες φόβου νά περνᾶνε ἀπὸ τὸ σῶμα μου!...

ΣΕΡΓΙΟΣ ΜΠΡΥΝΟ

«ΕΙΜΑΙ ΙΚΑΝΗ ΓΙΑ ΟΛΑ!...»

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 613)

διὰ, καί τώρα ποῦ εἶμαι ἐλευθερῶ θ' ἀφιερῶθῶ ἐξ ὀλοκλήρου σ' αὐτὴ τὴν ἀγάπη μου. Θά παντρευθῶ μὲ κείνον ποῦ ἀγαπᾷ!..»

»Ἄλλο μονο!.. Ἐκείνος ποῦ ἀγαποῦσε καί χάριν τοῦ ὁποῖου σκότασε τὸν ἄντρα της, δέν ἦμουν ἐγώ! Ναί, δέν ἦμουν ἐγώ...

»Κι' ἔφυγε, φίλε μου, ἀπὸ τὸ δικαστήριο, ἔφυγε μὲ θῆμα ἔλαφρο, μὲ καρδιά πιὸ ἔλαφρη κι' εὐτυχισμένη, πηγαίνοντας πρὸς τὴν καινούργια ἀγάπη της, χωρὶς νά λογαριάξῃ καθόλου πῶς ἄφινε πίσω της ἕνα ἐρείπιον, ἕναν δυστυχισμένο ἄνθρωπο, ποῦ εἶχε καταστραφῆ ὀλικῶς καί ἠθικῶς ἐξ αἰτίας της!...»

Ὁ Ἐρνέστος Σερμπόνι ἐσώπασε κι' ἐπέταξε μὲ λύσσα τὸ τοιγάρο του. Στενοχωρημένος, ἐχαμηλότασε τὰ μάτια, χωρὶς νά προσπαθῆσῃ νά θρᾷ ἕνα λόγο ποῦ θά τὸν παρηγοροῦσε.

Παρηγοροῦνται ποτὲ τέτοιοι σπαραγμοὶ καρδιάς;

FREDERICO UDINEI